

"Que sapiguem obrir l'ànima"

Tota pulchra es Maria, et macula originalis non est in te! —ets tota formosa, Maria, i en tu no hi ha màcula original!, canta la litúrgia exultant. No hi ha en Ella ni la més petita ombra de falsia: ¡prego cada dia a la Nostra Mare que sapiguem obrir l'ànima en la direcció espiritual, perquè la llum de la gràcia il·lumini tota la nostra conducta! —Maria ens obtindrà la valentia de la sinceritat, per tal que ens apropem més a la Trinitat Beatíssima, si així li ho demanem. (Solc, 339)

25 de maig

No m'abandonis, Senyor meu: no veus a quin abisme sense fons aniria a parar aquest pobre fill teu?

-Mare meva: sóc també fill teu.
(Forja, 314)

Treu el cap moltes vegades a l'oratori, per dir-li a Jesús: ...m'abandono en els teus braços.

-Deixa als seus peus alló que tens: ¡les teves misèries!

-D'aquesta manera, a pesar de la turbamulta de coses que arrossegues darrera teu, no em perdràs mai la pau. (Forja, 306)

Nunc coepi! —ara començo!: és el crit de l'ànima enamorada que, a cada instant, tant si ha estat fidel com si li

ha mancat generositat, renova el seu
desig de servir —d'estimar!— amb
lleialtat entera el nostre Déu. (Solc,
161)

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/dailytext/que-
sapiguem-obrir-lanima/](https://opusdei.org/ca-ad/dailytext/que-sapiguem-obrir-lanima/) (23/02/2026)